

Verdoe je tijd niet

December 2013 Malindi

Jambo nieuwsbrief lezers,

Habari ('Hoe gaat het?' in Swahili)

Ter nagedachtenis aan David Furaha

In het jaar 2005 begonnen we met hulpverlening in Malindi. Die hulpverlening bestond uit een weeshuis, een lagere school (een missieschool waar kinderen gratis naar toe konden) en een outreachprogramma. Het outreachprogramma had en heeft tot doel om kinderen te laten opgroeien in hun thuisomgeving. We maken dit mogelijk door het verstrekken van voedselpakketten en we betalen schoolkosten en medische zorg. De verzorgers van de kinderen kunnen een praktijkgerichte opleiding volgen bij ons op de technische school en daarna helpen we hen om een baan te vinden of een bedrijfje te starten.

Eén van de eerste gezinnen in het outreach programma was het gezin Maitha. Vader en moeder, allebei met aids, 1 kindje dat ook HIV-positief was en drie andere kinderen, allen HIV-negatief.

De ouders waren er slecht aan toe en moeder is gelijk naar het ziekenhuis gebracht, maar overleed vrij snel nadat we haar leerden kennen. De vader, Maitha: velen die hier ooit zijn geweest hebben hem bezocht en anders hebben jullie op lezingen van hem gehoord. Hij zat in de eerste lichting van Blessed Generation als het gaat om de technische school en het opstarten van bedrijfjes. Hij startte na de technische school een fietstaxibedrijfje met 3 fietsen. Hij kon zelf niet taxichauffeur zijn met zijn fiets want hij was vaak te zwak. Maar hij verhuurde de fietsen per dag aan mensen die graag wat wilden verdienen als fietstaxichauffeur. Maitha deed dat heel goed. Van 3 fietsen ging hij naar 6 fietsen, 7 fietsen, hij investeerde in zijn bedrijf. Hij ging van een hokje dat ze huis noemden en waar ze met zijn allen in sliepen naar 3 hokjes: 1 voor vader, 1 voor de jongens en 1 voor het meisje. De kinderen gingen ondertussen naar school via Blessed Generation. Eigenlijk dankzij u allen die dit leest.

Maar vader Maitha ging achteruit en kreeg bloedtransfusies. Dank aan vrijwilligers uit Nederland die hierin geholpen hebben. Als mensen HIV-positief zijn is het allemaal lang te rekken of - zoals in Nederland soms wordt gezegd, HIV is een chronische ziekte – maar als je aids hebt dan kan dat in verschillende stadia zijn. Eerst 1 en dan 2 en bij stadium 3 is er geen weg terug (althans hier niet). De vader heeft gevochten zo goed als hij kon maar raakte ook in de war. Mensen hier zeggen dat het kwam door zijn aids, maar ik weet het niet... Zou niet iedereen in de war raken als je weet dat je vrouw dood is, eventuele andere familie doodsbang is dat ze HIV krijgen als ze ook maar dezelfde lucht inademen als je zoon en jij weet dat je de dood in ogen ziet? Vader Maitha stierf en zo namen 4 kinderen afscheid van hun vader nadat ze hun moeder al hadden verloren aan deze ziekte die geen genade kent. De kinderen waren al bekend bij Blessed Generation en kwamen dus in het weeshuis. Vier kinderen in totaal, waarvan eentje met aids. De oudste zit ondertussen in de laatste klas van de middelbare school en de anderen zijn nog in het weeshuis en gaan naar de lagere school.

David Furaha, de jongen met aids moest steeds op en neer naar het ziekenhuis. Hij is 17 maar met een lijfje van een kind van ongeveer 8. Furaha betekent blijdschap. Hij deed zijn naam eer aan. Met een onbetaalbare lach en sprekende ogen. Elke dag kwam hij ons zijn geweldige lach geven op kantoor. Even groeten. Maar steeds maar weer ziekenhuis in en ziekenhuis uit. Geen eetlust meer. Ook al wist hij dat hij bij zijn medicatie goed moest eten, hij zag het niet meer zitten en raakte steeds meer op zichzelf. Hij zat waar hij zat en maakte wandelingetjes, maar niet meer naar kantoor. Hij zei tegen een andere jongen in het weeshuis die seropositief is: 'Kom maar niet naar mijn begrafenis, je verdoet je tijd'. Met andere woorden: geniet van je tijd. Wat me altijd verbaast met kinderen is dat ze veel meer weten dan wij volwassenen. Furaha wist dat het zijn tijd was. En Furaha ging. Hij stierf op 14 december 2013.

Nu ik dit schrijf is het 20 december 2013 en vandaag hebben we Furaha begraven. Ik was bij zijn broer, broertje en zusje. Oké, wat is er zijn? Een hand, een arm om iemand heen slaan en meer kun je niet. Veel kinderen, oudere studenten en personeel van het weeshuis waren aanwezig. Ik blijf het lastig vinden, ga er nooit aan wennen en wil dat ook niet. Kenianen hebben hun manieren om verdriet te verwerken en zetten op het begrafenisprogramma teksten als 'We love you but God loved you more' of

'God picks His most beautiful flowers first'. Of: 'Let God welcome you and hold you in His arms until we meet again'. Het is mooi, het geeft troost en jullie weten allemaal dat ik geloof in God - laten we daar niet moeilijk over doen en ik gun ook iedereen recht op eigen mening. Maar wat ik niet geloof, is dat God David eerder nam omdat Hij meer van hem hield dan wij deden. Nee, dit is menselijk falen: een gruwelijke ziekte die voortkomt uit onvoldoende voorlichting of het niet gebruiken van die voorlichting.

Iets meer dan een maand geleden verloren we Gift. Ook weer zo'n mooie naam en er paste zo'n mooi meisje bij. Ze draaide in ons outreachprogramma mee sinds 2006 en stierf door de gevolgen van HIV AIDS.

In het weeshuis in Ruiru hebben we Grace. Weer zo'n prachtige naam en weer zo'n mooi meisje. Ze heeft aids in het tweede stadium, maar ik zie dat het niet goed gaat. De mentaliteit hier is altijd positief zijn dus er is vooruitgang bij Grace, maar ik heb haar gezien en vrees dat we moeten gaan sparen voor het ergste ...

De gedachte achter Blessed Generation is kinderen helpen om een toekomst op te bouwen, de cirkel van armoede te doorbreken. Laten we hopen dat de broers en zus van David dat gaan doen. Wij zullen er voor hun zijn.

En ook al geloof ik niet dat God de mooiste bloemen eerst neemt omdat Hij die zelf wil. Maar wat me wel rust geeft, is dat het gevecht voor Furaha en Gift voorbij is. Want zo ziek door het leven gaan is niet eenvoudig. En laat het ons vooral vechtlust geven om dóór te vechten tegen honger en aids, al is het nog op zo'n kleine schaal wereldwijd.

Ik wens u allen een fijn kerstfeest; een feest waarbij we de geboorte van Christus vieren. Ook Christus' leven was te kort maar Zijn leven was van groot belang en geeft nieuw en eeuwig leven. Dus laten we het dan zo zien: David Furaha en Gift hebben een nieuw leven in eeuwigheid, zonder die rot ziekte aids.

Wat uw geloof ook moge zijn, neem de woorden van David mee: verdoe geen tijd. Geniet van alle lieve mensen om je heen. Deze dagen zijn daar een hele mooie tijd voor.

Fijne kerstdagen en een gelukkig nieuwjaar.

Kwaheri ('Tot ziens' in Swahili)

Ria en familie